

*Технологія оптимального
перетворення освітнього простору
ЗДО «Стіни, підлога, стеля, які
говорять»*

Підготувала
Андрюшина Альона,
вихователь-методист

с. Софіївська Борщагівка

Fidoto VA

Сьогоднішня сучасної дошкільної освіти - багатоманітне та цікаве. Є можливості обирати різні технології, розробляти власні інновації, підвищувати професійний рівень, користуючись досвідом колег і новітніми досягненнями науки.

Дана доповідь допоможе нам по-новому поглянути на освітній простір нашого закладу, своєчасно підлаштувати його під запити дітей, особливості їхнього сприйняття та психофізичного розвитку.

Аналізуючи проблеми та недоліки освітнього простору сучасних дошкільних закладів, дослідники називають переважно такі:

1

- Недостатня мобільність обладнання, що ускладнює моделювання простору для ігрових потреб дітей.

2

- Штучна і надмірна декоративність.

3

- Наявність у групах сенсорних стимулів, які не можна використовувати у приміщенні (фізкультурне обладнання для прогулянки розташоване в груповій кімнаті).

До питання термінології

Термін «освітній простір» педагогі, соціологи та політики почали вживати на початку 80-х років минулого століття. У 1990-х дефініція увійшла до широкого обігу, поступово утверджуючись як наукова категорія.

Освітній простір – сфера взаємодії трьох суб'єктів: педагога, дитини й середовища, в якому вони співіснують.

Основні вимоги до освітнього простору:

Він має бути
безпечним

Комфортним

Знайомим

Розвивальним

В освітньому просторі може бути кілька середовищ, а в середовищі – кілька осередків (центрів активності). На погляд Катерини Крутій, вживати щодо дітей терміни зона, куточок не дуже коректно. Більш влучний та доцільний термін – осередок, і саме ним варто користуватись.

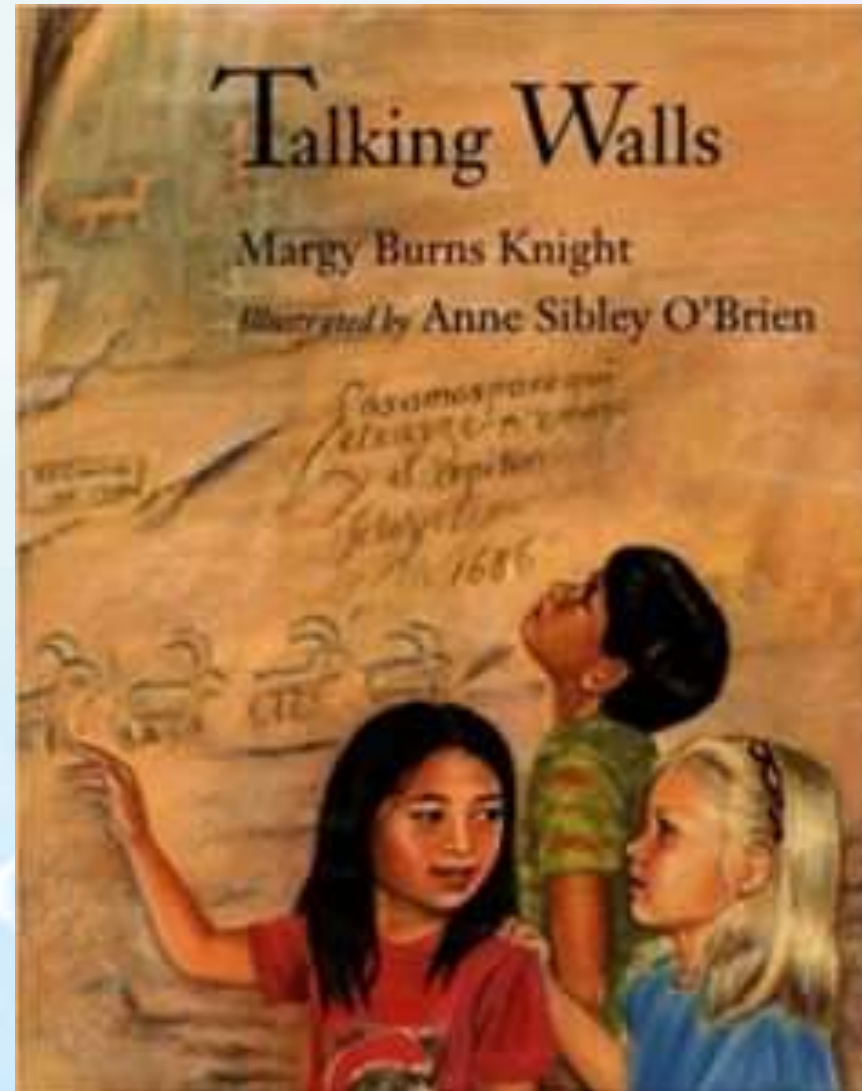
Осередок – місце зосередження певної діяльності.

Організація середовища дитячого садка

- Групові кімнати;
- Музична зала з набором інструментів;
- Театральна зала;
- Ігрова кімната;
- Відеозала з набором освітніх програм;
- Етнографічний музей;
- Екологічна або наукова міні-лабораторія;
- Методичний і медичний кабінети.

Технологія, в якій дошкільник – господар свого простору

Серед сучасних технологій, що активно запроваджуються в практику роботи закладів дошкільної освіти України, можна виокремити міжнародну технологію «Стіни, які говорять» (оригінальна назва - «Talking walls»), яка забезпечує дитині можливість бути повновладним господарем свого персонального простору.

Сутність технології

Технологія «Стіни, стеля та підлога, які говорять» - це система візуалізації інформації в інтер'єрі дитсадка та процес занурення дошкільників і дорослих в освітній простір.

Сутність технології полягає в тому, що дитина, отримуючи необхідну інформацію, може сама планувати свою діяльність, конструктивно використовувати інформаційний ресурс.

І стіни, і підлога «говорять» зрозумілою дитині мовою, їй цікава сама форма вираження. *Стіни вчать малюка*, коли він грає, пробігає повз них, розглядає, тобто поза спеціально організованою діяльністю.

У засобах масової інформації авторство цієї технології приписують колегам з *Естонії*. Естонські педагоги справді значною мірою наблизили її до дошкілля, проте не можна стверджувати, що саме вони її створили.

Так, у концепції Реджіо садочків (*Італія*, автор Лоріс Малагуцці) середовище представлено як «третій вихователь» (перший і другий – батьки та педагоги). Стіни використовують для відображення історії діяльності дітей, тобто вони інформують про те, що малята вже зробили, а не про те, що вони мають робити.

Чому саме стіна?

У сучасних умовах дитячі садочки переходять до нових стандартів оформлення: дедалі менше стає стендів, які не несуть актуальної інформації. У пріоритеті - пересувні стенди, виставки.

Одна стіна, не схожа на інші, може привернути до себе увагу, не порушуючи внутрішньої гармонії простору закладу і водночас виконуючи розвивальну функцію.

На думку Т. Волкової та К. Кудрявцевої, діти, потрапляючи в незнайоме або малознайоме оточення, роззираються, виокремлюючи сигнали, які згодом стануть визначальними для моделей їхньої поведінки та реакцій.

Принципи відбору зображень для оформлення “стін, які говорять”

Відповідність зображення віковим особливостям і досвіду сприйняття візуальних носіїв інформації (зміст цілого - аналіз та інтерпретація, кількість, розміри, висота, на якій зображено елемент, яскравість компонентів).

Наявність національного/культурологічного компонента в зображенні.

Багаторівневість зображень як на змістовному, так і на емоційному рівні.

Необов'язковість тексту на зображенні.

Доступність зображення для цільової групи як елемент обладнання.

Хто створює «стіни, які говорять»?

Елементи оформлення стін, стелі та підлоги, які «говорять», залежно від завдань та передбачуваної тривалості «життя» цих елементів можуть створювати батьки та члени педагогічного колективу.

Так, правила поведінки, щоденні ритуали, зафіксовані у піктограмах і текстах, що їх дублюють, можна доручити виготовити самим дітям, після того як дошкільнята самотійно сформулюють ці правила.

Де і як застосувати технологію

Де?

Передусім - у просторі всього ЗДО як єдиного, цілого, системного, об'єднувального та організованого утворення.

Як?

Вписавши технологію в єдиний освітній простір, що відображає внутрішню завершеність та само-ідентифікацію закладу, естетично, етично, зважаючи на норми і стандарти.

Які можли- вості

Ілюстративні, текстові, ілюстративно-текстові, фонові.

- *Технологія «Стіни, які говорять»* є системою візуалізації знань і процесом занурення дошкільників і дорослих в освітній простір дитячого садка.
- *Запроваджуючи* наведені далі *ідеї*, слід передусім критично *переглянути* *можливості* щодо позбавлення захаращеності методичним матеріалом простору як дошкільного закладу, так і конкретних групових кімнат, роздягалень тощо.
- *Технологія може бути використана* як для інформування всіх учасників освітнього процесу (діти, батьки, педагоги), так і тільки для дошкільнят.

Впровадження технології “ Стіни, підлога, стеля, які говорять ”

Створення настрою, початок взаємодії з колективом починається в той момент, коли діти заходять в групову кімнату. Так ми закладаємо позитивний місточок у ставлення дитини до вихователя та інших малюків. Цей ранковий ритуал допомагає вихованцям почати день з позитиву.

Правила групи

Правила групи
формують навички
культурного
спілкування та
дружніх стосунків
між дітьми.

Куточок настрою

Для продуктивної роботи з дітьми ми повинні позитивно впливати на їх настрій або навіть формувати його. Куточок настрою для ЗДО та початкової школи - це яскравий та веселий стенд, який допоможе кожному малюку розібратись у своєму настрої та швидко його полагодити.

Куточок усамітнення

Куточок усамітнення – в цьому куточку варто створити умови, які давали б дітям змогу відпочити, заспокоїтися, позбутися негативних емоцій, поділитися з педагогом своїми проблемами, переживаннями, разом розв'язати конфліктну ситуацію.

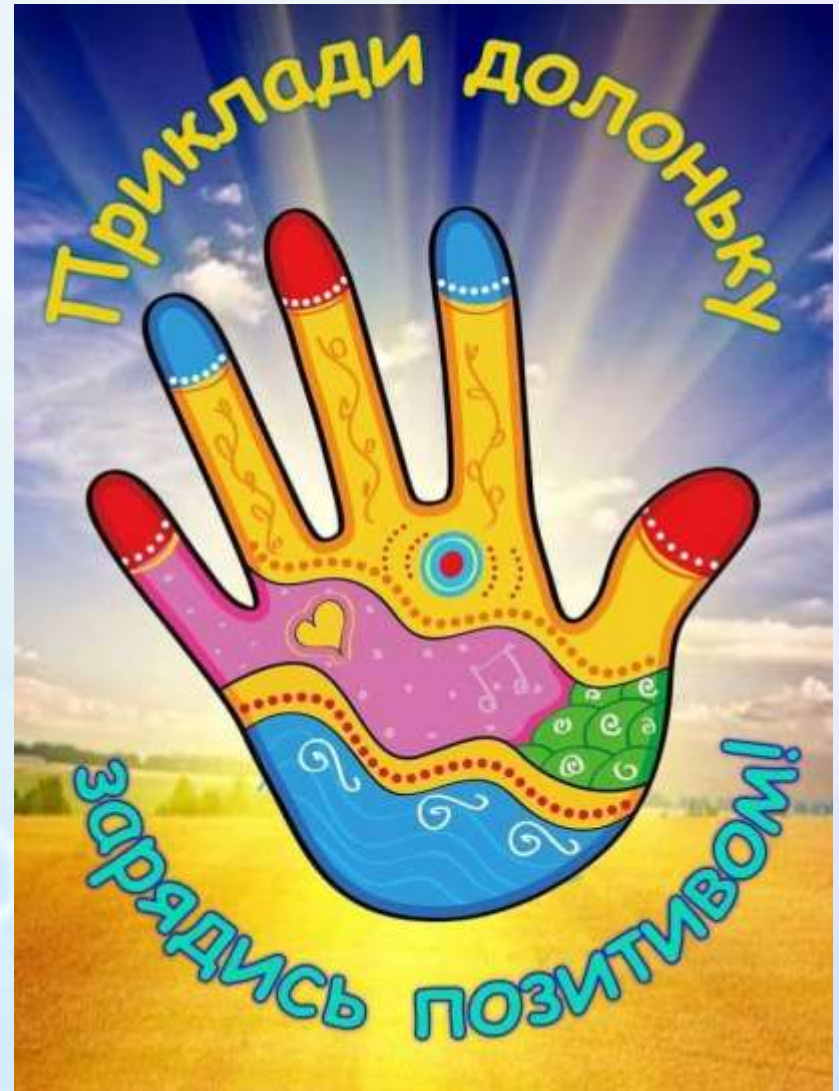

Долонька позитиву

Завдання долоньки позитиву:

- зняти психоемоційне напруження, втому;
- допомогти заспокоїтися;
- зняти агресивний стан;
- здійснити настрій.

*Процес малювання
крейдою на дошці
концентрує увагу та зір і
розвиває творчість.
Направляючи крейду, діти
тренують точність рухів і
розвивають дрібну
моторику рук. Завдяки
крейдовим дошкам діти
уявляють себе справжніми
художниками і здійснюють
щоденні подорожі у світ
своєї фантазії та творчості.*

Підлога, що говорить

Ще одна цікава ідея - це *перетворення підлоги на гру* та одночасно розвиток фізичних якостей дитини. За допомогою наліпок на підлозі діти концентрують увагу, вивчають кольори, вчаться орієнтуватися у просторі та координувати свої рухи.

Приклади оформлення

Приклади оформлення

Висновки

Отже, запроваджуючи пропоновану технологію, важливо розуміти, що «стіни, які говорять», так само мобільні (в цілому і по елементах), як і весь освітній простір ЗДО. Не варто закріплювати їх «раз і назавжди», потрібно подумати про носії, що передбачають переміщення і заміну компонентів.

Спільна організація індивідуального та групового партнерства з дітьми – це синтез організованого і саморегульованого навчання (в найширшому сенсі), в ході якого вільно сприйнята з різних джерел інформація набуває статусу суб'єктного (персонального) знання.

Дякую за увагу!

Blingee